

El punt de vista del qual es parteix defensa que:

1.- L'aprenentatge és construït per l'alumne. Es parteix d'una visió dualista del coneixement.

2.- L'establiment de relacions semàntiques entre continguts per part de l'alumne és, en gran mesura, idiosincràtica, però ha d'existir formes sintàctiques comunes i, com a conseqüència, cert isomorfisme entre les modalitats disciplinars de representació del coneixement (continguts) i les formes de representació cognitiva que adopta l'alumne quan aprèn aquest coneixement.

3.- Es defensa la representació i programació externa del contingut per part del professor, planificant una sèrie d'activitats que tinguin per objectiu facilitar experiències d'aprenentatge als alumnes. En funció d'aquesta planificació prèvia, el professor pot regular els seus propis sistemes de bastida, prendre decisions sobre el desenvolupament general de la sessió de classe i avaluar la pròpia actuació docent.

4.- L'aprenentatge succeeix en contextos reals, amb tasques complexes i autèntiques, que afavoreixen l'aprenentatge de conductes funcionals.

5.- Les estratègies d'ensenyament són conceptualitzades en relació a la possessió d'un coneixement condicional a partir del qual prendre decisions conscients i intencionals sobre els procediments didàctics adequats per a presentar un conjunt de coneixements als alumnes, en funció de les característiques de cada situació educativa i amb la intenció d'aconseguir uns objectius d'aprenentatge. En aquest sentit, les estratègies d'ensenyament poden considerar-se processos generals de regulació metacognitiva de l'acció docent.

6.- Tot i que l'alumne necessita en ocasions un aprenentatge col.laboratiu i de negociació interpsicològica, l'alumne també pot i ha d'aprendre de forma individual.

7.- En referència a l'avaluació, determinats coneixements han de valorar-se en relació amb la situació que es varen aprendre i en la que resulten funcionals. Malgrat això, altres coneixements han d'avaluar-se en situacions diferents a les originàries, ja que el seu interès es troba precisament en el seu poder de descontextualització.

Partint del punt de vista de les idees anteriors i també de la necessitat d'integrar les estratègies d'aprenentatge com un tipus de contingut més del currículum, als professors no els hi hauria només d'interessar transmetre la informació sobre el com s'han d'utilitzar determinats procediments, sinó que s'hauria de pretendre també que l'alumne construeixi el seu propi coneixement sobre l'adequat ús d'aquests procediments d'aprenentatge.

Aquesta possibilitat de **construcció personal dels procediments d'aprenentatge per part dels alumnes**, que es recolza en els coneixements que ja tenen adquirits, està estretament relacionada amb la reflexió activa i conscient respecte a quan i perquè és adequat un procediment determinat en una tasca concreta i es relaciona amb el que s'ha identificat com a **coneixement "condicional"** (Paris et. al., 1993) o **"estratègic"** (Monereo, 1995).

Des d'aquest punt de vista, ens interessa especialment l'estudi de la construcció del coneixement estratègic en l'aula.